

Дело С-61/09

Landkreis Bad Dürkheim

срещу

Aufsichts- und Dienstleistungsdirection

(Преюдициално запитване,
отправено от Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz)

„Обща селскостопанска политика — Интегрирана система за администриране и контрол на някои схеми за подпомагане — Регламент (ЕО) № 1782/2003 — Схема на единно плащане — Общи правила за схемите за директно подпомагане — Понятие „хектар, даващ право на помощ“ — Неселскостопанска дейност — Условия за принадлежност на селскостопанска площ към дадено стопанство“

Заключение на генералния адвокат г-н J. Mazák, представено на 11 май 2010 г. I - 9766

Решение на Съда (първи състав) от 14 октомври 2010 г. I - 9783

Резюме на решението

1. *Селско стопанство — Обща селскостопанска политика — Интегрирана система за администриране и контрол на някои схеми за помощи — Схема на единно плащане — Понятие за допустими площи за получаване на плащания (член 2, буква в) и член 44, параграф 2 от Регламент № 1782/2003 на Съвета, изменен с Регламент № 2013/2006; член 2, точки 1 и 2 от Регламент № 796/2004 на Комисията)*

2. *Селско стопанство — Обща селскостопанска политика — Интегрирана система за администриране и контрол на някои схеми за помощи — Схема на единно плащане — Понятие за площ, част от стопанството на земеделския производител (член 44, параграф 2 от Регламент № 1782/2003 на Съвета, изменен с Регламент № 2013/2006)*

1. Член 44, параграф 2 от Регламент № 1782/2003 относно установяване на общи правила за схеми за директно подпомагане в рамките на общата селскостопанска политика и за установяване на някои схеми за подпомагане на земеделски производители, изменен с Регламент № 2013/2006, трябва да се тълкува в смисъл, че той допуска право на помощи да се предоставя за площ, която, макар и да се използва същевременно и за селскостопански цели, служи главно за управление на ландшафта и за опазване на природата. Освен това обстоятелството, че земеделският производител следва да изпълнява указанията на компетентната администрация в областта на опазването на околната среда, не променя селскостопанския характер на определена дейност, когато тя е съобразена с изведеното в член 2, буква в) от посочения регламент определение.

Всъщност квалифицирането като „обработваеми земи“ или „постоянни пасища“, а следователно и като

„селскостопанска площ“, зависи от действителното предназначение на съответните земи. Следователно това, че парцелите, които действително се използват като обработваеми земи или постоянни пасища, служат основно за опазване на природата и за управлението на ландшафта, не трябва да е пречка такива парцели да се квалифицират като селскостопанска площ по смисъла на член 2, точки 1 и 2 от Регламент № 796/2004 за определяне на подробни правила за прилагане на интегрираната система за администриране и контрол, кръстосано спазване и модулация, предвидени в Регламент № 1782/2003, още повече че опазването на околната среда е цел, която е част от общата политика в областта на селското стопанство. Следователно, от една страна, преобладаващият характер на целта за опазване на природата и за управление на ландшафта спрямо дадена площ не отнема селскостопанския характер на тази площ по смисъла на член 44, параграф 2 от Регламент № 1782/2003, когато, както е в дадения случай, площта се използва действително като обработваема земя или като пасище. От друга страна, щом като дадена селскостопанска площ се използва за селскостопанска

дейност по смисъла на член 2, буква в) от същия регламент, за целите на неговия член 44, параграф 2 е без значение дали целта на тази дейност е предимно селскостопанска, или е насочена към опазването на природата.

(вж. точки 37—39, 41, 47 и 49; точка 1 от диспозитива)

2. Член 44, параграф 2 от Регламент № 1782/2003 относно установяване на общи правила за схеми за директно подпомагане в рамките на общата селскостопанска политика и за установяване на някои схеми за подпомагане на земеделски производители, изменен с Регламент № 2013/2006, трябва да се тълкува в смисъл, че:

— за да се приеме дадена селскостопанска площ за част от стопанството на земеделския производител, не е необходимо той да се разпорежда с нея по силата на договор за аренда или на друг подобен възмезден наемен договор;

— той допуска да се приеме за част от стопанство площта, предоставена на земеделския производител безвъзмездно, само срещу поемането от негова страна на дължимите към професионалното сдружение вноски, с цел тя да бъде използвана по определен начин за ограничен период, при спазването на целите за опазване на природата, при условие че земеделският производител е в състояние да използва тази площ с достатъчна самостоятелност за своите селскостопански дейности за период, не по-малък от десет месеца;

— без значение за принадлежността на съответната площ към стопанството на земеделския производител е обстоятелството, че той е задължен срещу възнаграждение да осъществява определени дейности за сметка на трето лице, щом като площта се използва от земеделския производител и за упражняването на собствена селскостопанска дейност от свое име и за своя сметка.

(вж. точка 71; точка 2 от диспозитива)